

*Броновицька Анжеліка,
магістрантка
ЖДУ імені Івана Франка
(науковий керівник доцент Ірина ЦЮРЯК)*

КОНТРАСТНІ ВЛАСТИВОСТІ КЛАСИЧНОЇ ТА СУЧАСНОЇ ЕСТРАДНОЇ МУЗИКИ ХХІ СТОЛІТТЯ

Класична та сучасна музика – це два дуже різних стилі, які еволюціонували з часом, кожен зі своїми унікальними особливостями. Класична музика часто асоціюється з елегантністю, витонченістю та інтелектуальними пошуками, тоді як сучасна музика часто характеризується енергією, простотою та емоційністю. Однією з найбільш суттєвих відмінностей між класичною та сучасною музикою є її інструментування. Класичну музику часто виконує цілий оркестр, що складається з різних інструментів, кожен зі своїм унікальним звучанням і значущістю щоб допомогти отримати загальний бажаний результат. Використання акустичних інструментів створює теплий і природний звук, який багато людей вважають заспокійливим і приємним. Навпаки, сучасна музика часто покладається на електронні інструменти, такі, як: синтезатори, драм–машини та електрогітари щоб створити контрастну атмосферу. Електронні інструменти можуть відтворювати ширший діапазон звуків і мати всілякі ефекти, наприклад, реверберацію, що дозволяє сучасній музиці бути більш експериментальною та динамічною [2, с. 213].

Ще однією ключовою відмінністю між двома вище вказаними стилями є їх структура. Класична музика відома своєю формальною структурою, коли кожен твір зазвичай складається з кількох частин, кожна зі своєю чіткою мелодією та ритмом. Музика ретельно складена, зосереджена на створенні гармонійного розташування інструментів, які разом утворюють приємний звук. Навпаки, сучасна музика часто має просту структуру: куплет–приспів–куплет, яка повторюється протягом усієї пісні. Ця структура розроблена, щоб зробити сучасну музику більш доступною та такою, що запам'ятовується, дозволяючи людям співати та насолоджуватися так званою «легкою» музикою [2, с. 214].

Класичну музику зазвичай вважають більш складною, ніж сучасну. Композиції ретельно структуровані і вимагають високого рівня технічної

майстерності для виконання. Мелодії часто складаються таким чином, що створюється відчуття напруги та розслаблення, а музика наростає до кульмінації, перш ніж розв'язатися у довільний спосіб. Це робить класичну музику інтелектуальним заняттям, яке, як кажуть, вимагає певного рівня майстерності, аналізу та оцінки. З іншого боку, сучасна музика часто зосереджена на емоціях і почуттях. Тексти пісень, мелодії та композиції розроблені таким чином, щоб викликати певну емоцію: щастя, смуток, гнів тощо. Музика часто проста, з меншою кількістю інструментів і більш простою структурою, але вона може бути такою ж потужною та зворушливою, як і класична. Зосередження на емоціях, а не на технічності, робить сучасну музику доступнішою для широкої аудиторії.

Однією з ключових переваг класичної музики є її існування поза часом. Багато великих класичних творів таких композиторів, як Бетховен, Моцарт і Бах досі шануються та виконуються через сотні років після їх створення. Це є свідченням незмінної привабливості та якості класичної музики. Навпаки, сучасна музика, як правило, має короткий термін існування, популярність пісень і виконавців швидко зростає і так само швидко спадає. Однак це не применшує її цінності, оскільки вона дає змогу відобразити поточний життєвий культурний клімат і може бути потужним відображенням суспільних вартостей і вірувань.

Ще одна суттєва відмінність між цими двома стилями – їх аудиторія. Класична музика часто асоціюється зі старшою, освіченішою аудиторією, тоді як сучасна музика більш популярна серед молодих людей. Частково це пов'язано з доступністю сучасної музики, оскільки радіо, потокові сервіси та соціальні медіа дозволяють людям легко як ніколи відкривати нову музику. Навпаки, класичну музику іноді можна розглядати як елітарну та недоступну, з уявним бар'єром для проникнення через рівень освіти та знань, необхідних для її повного оцінювання. Однак, особисто ми не віримо, що це правда, і будь-хто може слухати та оцінювати класичну музику в повному обсязі. Навколо неї просто клеймо, яке змушує молодих людей вважати, що її «некруто» слухати і тому не дають самі собі шансу познайомитися з кращими її зразками. З часом нами виявлено, що все більше і більше здобувачів університетів чи фахових коледжів насправді виконують та

слухають класичну музику, щоб допомогти собі у навчанні, оскільки вона стимулює мозок, розслабляє і допомагає зосередитися на завданнях [3, с. 70].

Таким чином, наразі слід підкреслити наступне: класична музика та сучасна музика — це два різні стилі, які приваблюють різну аудиторію з різних причин. Незалежно від того, чи є ви прихильником класичної чи сучасної музики, не можна заперечувати силу та красу, якими володіють обидва стилі. Проте принаймні в одному аспекті класична музика таки перевершує сучасну: вона (тут розуміється звичайна композиція) має більший потенціал для виразності й, отже, більшу здібність для психологічного проникнення та глибини, а це значною мірою зумовлено більшими ресурсами її гармонії, яка швидше за все, є функціональною (використовується більше протилежних рухів, а модуляція також більш поширена). Хоча сучасна музика використовує ритми, яких немає в класичній музиці, загалом у популярній музиці менше ритмічно–гармонічної різноманітності, ніж у класичній. Ми вважаємо, що і класична, і сучасна музика – це вічне джерело натхнення! У цьому гармонійному поєднанні старого і сучасного проходить удосконалення мови музики, яка постійно розвивається. Завдяки своїй довгій історії, незмінній популярності ці обидва стилі продовжують впливати на музичне середовище сьогодення, що служить основою для подальших мистецьких інновацій та оригінальності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Порівнюємо сучасні хіти та класичну музику: п'ять факторів : URL: <https://life.obozrevatel.com/ukr/section-obschestvo/news-sravnivaem-sovremennyie-hityi-i-klassicheskuyu-muzyiku-pyat-faktorov-30-11-2023.html>

2. Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти : зб. наук. ст. Вип. 56 : ХНУМ, 2020. 320 с.

3. Синтез мистецтв як відображення змін соціокультурного простору сьогодення : зб. матер. I Всеукр. наук.–прак. конф. здобувачів вищої освіти і молодих учених, 24–25 квітня 2024 р. Житомир : Вид–во ЖДУ ім. Івана Франка, 2024. 127 с.